

تازه‌های علم

تاثیر آلودگی هوا بر هوش انسان

آلودگی اتمسفر ما با همه چیز از افزایش میزان دیابت گرفته تا افزایش شدید مرگ و میر جهانی در ارتباط است. حالا هم مشخص شده است که بر روی هوش اثر می‌گذارد. به گزارش ایسنا و به نقل از دیلی میل، چین یکی از آلوده‌ترین کشورهای جهان است و آثار مخرب روزافزون آن هر روز بیش از پیش روی شهروندان این کشور تاثیر می‌گذارد. در حال حاضر، مطالعه جامعی که در نشریه Nation منتشر شده، نگرانی‌های جدیدی از اثرات مخرب آلودگی هوا بر انگیزه‌هاست. به نظر می‌رسد که هوای آلوده، توانایی‌های شناختی و ذهنی افراد را تحت تاثیر قرار می‌دهد و در واقع، هوش انسان را پایین می‌آورد. براساس تحقیقات، تاثیر هوای آلوده بیشترین آسیب را به هنگام افزایش سن و سالمند شدن به خصوص در افراد کمتر تحصیل کرده به همراه دارد. این مطالعه هشدار می‌دهد که آسیب به مغز در حین پیر شدن توسط آلودگی هوا به احتمال زیاد هزینه‌های بهداشتی و اقتصادی زیادی را بر فرد تحمیل می‌کند. این آثار بیشتر در عملکرد شناختی مربوط به وظایفی که نیاز به توانایی‌های کلامی و ریاضی دارند، احساس می‌شود. این اولین مطالعه نیست که یک رابطه معکوس بین سطح هوش و میزان آلودگی هوا را پیش‌بینی می‌کند. تحقیقات قبلی نشان داده است که قرار گرفتن مادر در معرض آلودگی به کاهش هوش فرزند در سن پنج سالگی منجر می‌شود. مطالعات دیگر نشان داده‌اند که افزایش سطح کربن دی‌اکسید در هواپیما، توانایی‌های خلبانان را به طور موثر تحت تاثیر قرار می‌دهد. فضای سبز عملکرد شناختی را افزایش می‌دهد در یک مطالعه دیگر، جنبه متضاد نیز بررسی شده است. محققان دریافتند که محیط‌های کاری دارای فضای سبز، بهره‌وری و افزایش کارایی مغز را تحریک می‌کنند و عدم زوال عملکرد شناختی در پی‌ری‌راه دنبال دارد. گزارش شده است که نزدیکی به فضاهای سبز باعث افزایش توجه کودکان و حتی بهبود خواب آنها می‌شود. به نظر می‌رسد که به رغم پیشرفت‌های مداوم تکنولوژیکی، وابستگی ما به طبیعت امری ذاتی است.

ابداع قلم زیست‌سازگار فاقد جوهر!

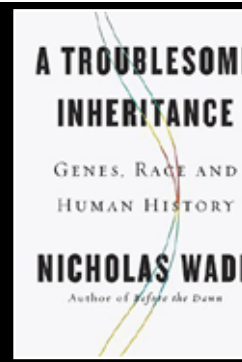

قلم واقعا قدرتمندتر از شمشیر است. نویسندگان بزرگ، بعضاً توانسته‌اند با نوشته‌هایشان حکومت‌ها را زین برده، شیوه تفکر افراد را تغییر داده و داستان‌های عاشقانه بی‌نظیری را خلق کنند. به گزارش ایسنا و به نقل از دیلی کالر، البته همه قلم‌ها یکسان نیستند برای مثال اکنون یک قلم به نام «Inkless Pen» ساخته شده است که طراحی آن ترکیبی از قلم‌های پایدار سنتی و ظرافت قلم‌های مدرن است. ویژگی‌های جالب این قلم آن را به یک ابزار نوشتن بسیار قدرتمند تبدیل کرده است. نکته جالب درباره قلم مذکور این است که این قلم فاقد جوهر است به این معنی که این قلم هرگز لکه‌ای از خود بر روی کاغذ بر جای نمی‌گذارد پس دیگر نباید پس از نوشتن نگران این باشید که ممکن است جوهر قلم پخش شود. این قلم، یک ابزار نوشتن سازگار با محیط زیست است زیرا قلم مذکور با داشتن نوک Omega AXL-METAL هرگز نیازی به تیز کردن و تراشیدن ندارد. نوآوری سازگار با محیط زیست که با به کارگیری جنبه‌های تجاری علم و دانش بطور مستقیم یا غیر مستقیم به بهبود اکولوژی می‌انجامند، در واقع توسعه محصولات و فرآیندهایی هستند که به توسعه پایدار کمک می‌کنند. این موضوع شامل ایده‌های مختلفی از پیشرفت تکنولوژی‌های دوستدار محیط زیست تا نوآوری‌های مقبول جامعه در راستای پایایی می‌باشد.

گروهی از دانشجویان آسیایی-آمریکایی به دلایل نژادپرستانه در دانشگاه «هاروارد» پذیرفته نشده‌اند. ماجرای رویکردها و رفتارهای تبعیض آمیز علیه رنگین‌پوستان در مجامع علمی آمریکا، طی سال‌های اخیر خبرساز شده است. هر از چندگاهی، گزارشی در این مورد منتشر می‌شود یا گروهی از فعالان علمی و اساتید دانشگاه‌ها نسبت به این روند، واکنش نشان می‌دهند

«یک میراث در دسرساز: زن‌ها، نژاد و تاریخ انسان» رخ داده است، در واقع نشاندهنده یک واقعیت است و آن اینکه اختلاف دیدگاه در خصوص تعاریف نژادپرستی، میتواند منشا بسیاری از اتفاقاتی باشد که در نهایت به عنوان رفتار نژادپرستانه یک فرد یا نهاد دانسته می‌شود.

حساسیت مضاعف در مورد کانون‌های علمی
آنچه طی سالهای اخیر، گزارشهای مرتبط با نژادپرستی در دانشگاه‌های آمریکا را پررنگتر جلوه داده است، حساسیتی است که به طور طبیعی در خصوص کانون‌های دانش و فرهنگ وجود دارد. در واقع، این رویداد، مصادق این ضرب‌المثل فارسی است که: «هر چه بگندد نمکش می‌زنند، وای به روزی که بگندد نمک». به بیان واضح‌تر، اگر ردپای نژادپرستی در نهادهای سیاسی و کانون‌های قدرت دیده شود، چندان جای تعجب ندارد اما پیدایش رویکردهای نژادپرستانه در درون نهادهای علمی، یعنی همان‌جایی که طبیعتاً باید با تفکرات غیر انسانی و غیر علمی مبارزه کند، می‌تواند ننگ خطر جدی به شمار آید!

کتاب «یک میراث در دسرساز: زن‌ها، نژاد و تاریخ انسان»، نوشته «وید»، مدعی است که تکامل اخیر انسان منجر به تفاوت‌های نژادی در رفتار اقتصادی و اجتماعی شده است اما حدود ۱۵۰ دانشمند حوزه ژنتیک، محتوای این کتاب را مردود دانسته و اظهار داشته‌اند که نگارنده، تحقیقات آن‌ها را به نفع خود سوء تفسیر کرده است.

موجود در سطح ماه نیز کار جالبی برای وی نبوده است. این فضانورد بازنشسته ناسا با تاکید بر علاقه به خانواده‌اش افزود، هیچ چیز به اندازه خانواده و فرزندانم برای من ارزشمند نیست. وی جذاب‌ترین بخش سفر خود را تماشای زمین از فاصله دور دانسته است. فاصله این فضانوردان از زمین ۲۴ هزار مایل بوده است و زمین به اندازه‌ای کوچک به نظر رسیده است که آن‌ها بتوانند زمین را با ناخن انگشت شست خود ببوشانند. ۳ روز طول کشید تا آپولو ۸ به ماه برسد. این سفینه در مدت ۲۰ ساعت، ۱۰ بار به دور ماه چرخید، و در طول این مدت، خدمه از طریق پخش تلویزیونی برنامه شب یکسمس را اجرا کردند. این پخش، در عصر خود، رکورد پر بیننده‌ترین برنامه تلویزیونی تاریخ را به خود اختصاص داد. آپولو ۸ مسیر را برای آپولو ۱۱ هموار ساخت تا هدف «جان اف. کندی»، رئیس‌جمهور آمریکا مبنی بر «فرود انسان قبل از پایان دهه ۶۰»، عملی شود. فضانوردان آپولو ۸ در تاریخ ۲۷ دسامبر سال ۱۹۶۸ به زمین بازگشتند و فضایی‌های آنان در اقیانوس آرام شمالی فرود آمد. در سال ۱۹۶۸، خدمه این فضایی‌ها عنوان «مرد سال» مجله تایمز را به خود اختصاص دادند.

خود سوء تفسیر کرده است. این دانشمندان با امضای نامه‌ای، کتاب «وید» که اساس نژادی را برای رفتار و هوش انسان‌ها تعریف کرده، محکوم کردند. در این کتاب آمده است که تکامل اخیر انسان منجر به تفاوت‌های نژادی در رفتار اقتصادی و اجتماعی شده است اما تعدادی از دانشمندی که «وید» بخش‌هایی از کتابش را بر اساس تحقیقات آن‌ها نوشته، مدعی‌اند این ویراستار علمی سابق نیویورک تایمز، عناصر تحقیقاتی حوزه آن‌ها را سوء تفسیر کرده است. آن‌ها طی نامه‌ای به «نیویورک تایمز» و «نوشته‌نویس» وید، توصیفی ناقص و غیر دقیق از تحقیقات مادر زمینه تفاوت‌های نژادی داشته و ادعا می‌کند گزینش طبیعی اخیر، منجر به تفاوت‌های جهانی در بهره هوشی، نتایج آزمایشی، نهادهای سیاسی و توسعه اقتصادی شده است. مأمون‌طور وید را رد می‌کنیم و همگی بر این موضوع توافق داریم که هیچ حمایتی از جانب جمعیت ژنتیک در قبال وی وجود ندارد. ژنتیک‌دانان برجسته‌ای از جمله «یوان آپچلر» از دانشگاه واشنگتن و «مایکل همر» از دانشگاه آریزونا این نامه را امضا کرده‌اند. نیکلاس وید که در سال ۱۹۷۰ از ایالات متحده به انگلستان مهاجرت کرده، در کتابش مدعی شده است گزینش طبیعی در قاره‌های اصلی، تفاوت‌هایی را در جوانب کارکرد مغز ایجاد کرده است. وید به شدت به تساوی بنیادین تمامی مردم باور دارد اما این موضوع که نژاد چگونه به تاریخ و ویژگی‌های انسانی مرتبط است، را به طور متمرکز، بررسی کرده است.

«وید» طی بیانیه‌ای در پاسخ به نامه ژنتیک‌دانان گفته است: «میراث در دسرساز» معتقد است مخالفت با نژادپرستی باید بر اساس قاعده و نه اسطوره ضد تکاملی، استوار باشد و دیگر اینکه هیچ اساس زیست‌شناسی برای نژاد وجود ندارد. دعوای تخصصی نظیر آنچه در مورد کتاب

در واقع آنچه موجب نگرانی است، وجود تفکر نژادپرستانه حتی در میان لایه‌هایی از نخبگان جامعه امریکا و به طور کلی‌تر در جوامع غربی و سرمایه‌داری است. نمونه‌ای از این واقعیت، چندی پیش در مورد کتاب «یک میراث در دسرساز: زن‌ها، نژاد و تاریخ انسان» مشاهده شد.

حدود ۱۵۰ دانشمند حوزه ژنتیک به محتوای کتاب جدید «نیکلاس وید» یورش بردند و اذعان کردند «وید» تحقیقات آن‌ها را به نفع خود سوء تفسیر کرده است.

خود سوء تفسیر کرده است. این دانشمندان با امضای نامه‌ای، کتاب «وید» که اساس نژادی را برای رفتار و هوش انسان‌ها تعریف کرده، محکوم کردند.

در این کتاب آمده است که تکامل اخیر انسان منجر به تفاوت‌های نژادی در رفتار اقتصادی و اجتماعی شده است اما حدود ۱۵۰ دانشمند حوزه ژنتیک، محتوای این کتاب را مردود دانسته و اظهار داشته‌اند که نگارنده، تحقیقات آن‌ها را به نفع خود سوء تفسیر کرده است. آن‌ها طی نامه‌ای به «نیویورک تایمز» و «نوشته‌نویس» وید، توصیفی ناقص و غیر دقیق از تحقیقات مادر زمینه تفاوت‌های نژادی داشته و ادعا می‌کند گزینش طبیعی اخیر، منجر به تفاوت‌های جهانی در بهره هوشی، نتایج آزمایشی، نهادهای سیاسی و توسعه اقتصادی شده است. مأمون‌طور وید را رد می‌کنیم و همگی بر این موضوع توافق داریم که هیچ حمایتی از جانب جمعیت ژنتیک در قبال وی وجود ندارد. ژنتیک‌دانان برجسته‌ای از جمله «یوان آپچلر» از دانشگاه واشنگتن و «مایکل همر» از دانشگاه آریزونا این نامه را امضا کرده‌اند. نیکلاس وید که در سال ۱۹۷۰ از ایالات متحده به انگلستان مهاجرت کرده، در کتابش مدعی شده است گزینش طبیعی در قاره‌های اصلی، تفاوت‌هایی را در جوانب کارکرد مغز ایجاد کرده است. وید به شدت به تساوی بنیادین تمامی مردم باور دارد اما این موضوع که نژاد چگونه به تاریخ و ویژگی‌های انسانی مرتبط است، را به طور متمرکز، بررسی کرده است.

زنگ خطری را برای مردم این ایالت و رهبران انتخابی آنها به صدا درآورد تا به صورت نظام‌مند این مسئله را به حداقل رسانده و خلاء بین نژادها را پر کنند. **کاهش پذیرش دانشجویان سیاه‌پوست**
پایگاه اینترنتی نیویورک سیتی هرالد گزارش داده است، از سال ۱۹۹۴ تا ۲۰۱۰ میلادی، میزان پذیرش افراد سیاه‌پوستی که برای ورود به سیستم دانشگاهی آمریکا درخواست داده‌اند از ۷۵ درصد به ۵۸ درصد کاهش یافته است. این در حالی است که در نقطه مقابل در سال ۲۰۱۰ میلادی میزان موافقت با درخواست پذیرش دانشجویان سفیدپوست ۸۳ درصد بوده است. کاهش شمار دانشجویان آمریکایی آفریقایی‌تبار در دانشکده‌های مطرح کالیفرنیا به مراتب شدیدتر از سایر ایالت‌های آمریکایی است. به عنوان مثال حد فاصل سال‌های ۱۹۹۴ تا ۲۰۱۰ میلادی در دانشگاه کالیفرنیا برکلی، نرخ پذیرش دانشجویان سیاه‌پوست از ۵۱ درصد به ۱۵ و در دانشگاه کالیفرنیا لس‌آنجلس از ۵۸ درصد به ۱۴ درصد کاهش یافته است.

در حالی است که در نقطه مقابل در سال ۲۰۱۰ میلادی میزان موافقت با درخواست پذیرش دانشجویان سفیدپوست ۸۳ درصد بوده است. کاهش شمار دانشجویان آمریکایی آفریقایی‌تبار در دانشکده‌های مطرح کالیفرنیا به مراتب شدیدتر از سایر ایالت‌های آمریکایی است. به عنوان مثال حد فاصل سال‌های ۱۹۹۴ تا ۲۰۱۰ میلادی در دانشگاه کالیفرنیا برکلی، نرخ پذیرش دانشجویان سیاه‌پوست از ۵۱ درصد به ۱۵ و در دانشگاه کالیفرنیا لس‌آنجلس از ۵۸ درصد به ۱۴ درصد کاهش یافته است.

در واقع آنچه موجب نگرانی است، وجود تفکر نژادپرستانه حتی در میان لایه‌هایی از نخبگان جامعه امریکا و به طور کلی‌تر در جوامع غربی و سرمایه‌داری است. نمونه‌ای از این واقعیت، چندی پیش در مورد کتاب «یک میراث در دسرساز: زن‌ها، نژاد و تاریخ انسان» مشاهده شد.

حدود ۱۵۰ دانشمند حوزه ژنتیک به محتوای کتاب جدید «نیکلاس وید» یورش بردند و اذعان کردند «وید» تحقیقات آن‌ها را به نفع خود سوء تفسیر کرده است.

خود سوء تفسیر کرده است. این دانشمندان با امضای نامه‌ای، کتاب «وید» که اساس نژادی را برای رفتار و هوش انسان‌ها تعریف کرده، محکوم کردند. در این کتاب آمده است که تکامل اخیر انسان منجر به تفاوت‌های نژادی در رفتار اقتصادی و اجتماعی شده است اما حدود ۱۵۰ دانشمند حوزه ژنتیک، محتوای این کتاب را مردود دانسته و اظهار داشته‌اند که نگارنده، تحقیقات آن‌ها را به نفع خود سوء تفسیر کرده است. آن‌ها طی نامه‌ای به «نیویورک تایمز» و «نوشته‌نویس» وید، توصیفی ناقص و غیر دقیق از تحقیقات مادر زمینه تفاوت‌های نژادی داشته و ادعا می‌کند گزینش طبیعی اخیر، منجر به تفاوت‌های جهانی در بهره هوشی، نتایج آزمایشی، نهادهای سیاسی و توسعه اقتصادی شده است. مأمون‌طور وید را رد می‌کنیم و همگی بر این موضوع توافق داریم که هیچ حمایتی از جانب جمعیت ژنتیک در قبال وی وجود ندارد. ژنتیک‌دانان برجسته‌ای از جمله «یوان آپچلر» از دانشگاه واشنگتن و «مایکل همر» از دانشگاه آریزونا این نامه را امضا کرده‌اند. نیکلاس وید که در سال ۱۹۷۰ از ایالات متحده به انگلستان مهاجرت کرده، در کتابش مدعی شده است گزینش طبیعی در قاره‌های اصلی، تفاوت‌هایی را در جوانب کارکرد مغز ایجاد کرده است. وید به شدت به تساوی بنیادین تمامی مردم باور دارد اما این موضوع که نژاد چگونه به تاریخ و ویژگی‌های انسانی مرتبط است، را به طور متمرکز، بررسی کرده است.

رفتار تبعیض آمیز علیه رنگین‌پوستان آمریکا، همچنان خبرساز است

ردپای تبعیض نژادی در کانون‌های علمی

دادگاه شکایت کرده‌اند. دانشگاه «هاروارد» همواره در تلاش بوده که نشان دهد دانشجویان این دانشگاه از لحاظ جغرافیایی، اقتصادی، اجتماعی و نژادی در شرایط متفاوتی هستند. اما طی سال‌های اخیر، گزارش‌های خلاف این مدعا دریافت شده است به طوری که تبعیض نژادی، در محیط‌های دانشگاهی را به موضوعی خبرساز تبدیل کرده است.

اهمال کاری دانشگاه‌های کالیفرنیا، علیه رنگین‌پوستان
چندی پیش نیز گزارشی حاکی از اهمال و کندی در پذیرش دانشجویان سیاه‌پوست در دانشگاه‌های دولتی ایالت «کالیفرنیا»ی آمریکا، منتشر شد. این گزارش که از سوی گروه سیاست‌گذاری آموزشی «کمپین فرصت‌های آموزشی» منتشر شد نشان می‌داد که دانشجویان آمریکایی آفریقایی‌تبار در مقایسه با دانشجویان سایر نژادها از دانشگاه‌های دولتی آمریکا کمتر فارغ‌التحصیل می‌شوند و مدت زمان بیشتری هم طول می‌کشد تا فارغ‌التحصیل شوند. «میشل سیکونیروس»، رئیس کمپین فرصت‌های آموزشی در این باره گفته است: این تبعیض همیشگی میان دانشجویان سیاه‌پوست و سایر هم‌تایان آنها باید

پرونده تبعیض نژادی دانشگاه هاروارد نسبت به دانشجویان از سال ۲۰۱۴ میلادی به دادگاه‌های این کشور ارائه شده است و تاکنون گروه‌های مختلفی از دانشجویان به

دادگاه شکایت کرده‌اند. دانشگاه «هاروارد» همواره در تلاش بوده که نشان دهد دانشجویان این دانشگاه از لحاظ جغرافیایی، اقتصادی، اجتماعی و نژادی در شرایط متفاوتی هستند. اما طی سال‌های اخیر، گزارش‌های خلاف این مدعا دریافت شده است به طوری که تبعیض نژادی، در محیط‌های دانشگاهی را به موضوعی خبرساز تبدیل کرده است. «کالیفرنیا، علیه رنگین‌پوستان»
چندی پیش نیز گزارشی حاکی از اهمال و کندی در پذیرش دانشجویان سیاه‌پوست در دانشگاه‌های دولتی ایالت «کالیفرنیا»ی آمریکا، منتشر شد. این گزارش که از سوی گروه سیاست‌گذاری آموزشی «کمپین فرصت‌های آموزشی» منتشر شد نشان می‌داد که دانشجویان آمریکایی آفریقایی‌تبار در مقایسه با دانشجویان سایر نژادها از دانشگاه‌های دولتی آمریکا کمتر فارغ‌التحصیل می‌شوند و مدت زمان بیشتری هم طول می‌کشد تا فارغ‌التحصیل شوند. «میشل سیکونیروس»، رئیس کمپین فرصت‌های آموزشی در این باره گفته است: این تبعیض همیشگی میان دانشجویان سیاه‌پوست و سایر هم‌تایان آنها باید

پرونده تبعیض نژادی دانشگاه هاروارد نسبت به دانشجویان از سال ۲۰۱۴ میلادی به دادگاه‌های این کشور ارائه شده است و تاکنون گروه‌های مختلفی از دانشجویان به

واقعیت پس از سال‌ها، اسطوره‌های فضانوردی، احساس واقعی خود در مورد تجربه حضور در فضا را به گونه‌ای متفاوت از آنچه متصور می‌کنیم بازگو می‌کنند، می‌تواند برای مخاطبان گزارش‌های علمی جذاب باشد. اظهار نظر اولین کسی که در مدار ماه قرار گرفته، در سن ۹۰ سالگی بسیار خواندنی است. «فرانک بورمن» اولین انسانی که دور ماه گردش کرد می‌گوید، قرار گرفتن در مدار تنها در ۳۰ ثانیه اول جذاب بود. این فضانورد بازنشسته و ۹۰ ساله ناسا گفته است: در مأموریت «آپولو ۸» با وجود اینکه دیگر فضانوردان مسحور فضا شده بودند، من از حضور در فضا خسته شده بودم. بورمن فرمانده مأموریت «آپولو ۸» بود. وی اذعان کرد که دلیل حضور وی در آن مأموریت تنها «جنگ سرد» بود. بورمن اظهار کرد، من می‌خواستم با شرکت در این مأموریت در جریان ماجراجویی آمریکا و شکست اتحاد

توصیفی متفاوت از زبان اولین کسی که به دور ماه چرخید

فضانوردی، خسته‌کننده بود

جامه‌های شوروی سهمی داشته باشم. «آپولو ۸» دومین مأموریت پرواز فضایی انسان در برنامه فضایی آپولو بود که در تاریخ ۲۱ دسامبر سال ۱۹۶۸ به فضا پرتاب شد و به اولین فضایی‌پیمایی تبدیل شد که مدار زمین را ترک نمود، به ماه رسید، در مدار آن چرخید و به سلامت بر روی زمین نشست. سه فضانوردی که در این مأموریت حضور داشتند، «فرانک بورمن» فرمانده، «جیم لول» خلبان سفینه فضایی و «ویلیام آندرس» خلبان مانشین بودند. این سه فضانورد به اولین افرادی تبدیل شدند که پا به فراتر از مدار نزدیک زمین گذاشتند، زمین را به شکل سیاره‌ای کامل دیدند، به طور مستقیم سمت پنهان ماه را مشاهده کردند، و شاهد طلوع زمین بودند. به گفته بورمن انگیزه و هدف همکارش «جیم لول» کاوش ماه بود ولی هدف وی تنها شکست شوروی بود. بورمن ادامه داد، ماه تنها دارای دانه‌های شهاب سنگ

واقعیت پس از سال‌ها، اسطوره‌های فضانوردی، احساس واقعی خود در مورد تجربه حضور در فضا را به گونه‌ای متفاوت از آنچه متصور می‌کنیم بازگو می‌کنند، می‌تواند برای مخاطبان گزارش‌های علمی جذاب باشد. اظهار نظر اولین کسی که در مدار ماه قرار گرفته، در سن ۹۰ سالگی بسیار خواندنی است. «فرانک بورمن» اولین انسانی که دور ماه گردش کرد می‌گوید، قرار گرفتن در مدار تنها در ۳۰ ثانیه اول جذاب بود. این فضانورد بازنشسته و ۹۰ ساله ناسا گفته است: در مأموریت «آپولو ۸» با وجود اینکه دیگر فضانوردان مسحور فضا شده بودند، من از حضور در فضا خسته شده بودم. بورمن فرمانده مأموریت «آپولو ۸» بود. وی اذعان کرد که دلیل حضور وی در آن مأموریت تنها «جنگ سرد» بود. بورمن اظهار کرد، من می‌خواستم با شرکت در این مأموریت در جریان ماجراجویی آمریکا و شکست اتحاد

بود و هیچ گونه رنگی نداشت؛ ماه تنها چندین سایه‌ی خاکستری رنگ بود. ایسنا به نقل از دیلی میل طی گزارشی به نقل قول از «بورمن» پرداخته و آورده است، وی هیچ گونه تمایلی به قدم زدن روی ماه نداشته است و جمع‌آوری سنگ‌های